

34.

Úmluva

mezi republikou Československou a Dánskem o vzájemném vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ DÁNSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA SE ZÁVĚREČNÝM ZÁPÍSEM:

Convention

concernant l'extradition réciproque des malfaiteurs et l'assistance judiciaire en matière criminelle entre la République Tchécoslovaque et le Danemark.

Le Président de la République Tchécoslovaque et Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, ayant résolu de conclure une convention concernant l'extradition réciproque des malfaiteurs et l'assistance judiciaire en matière criminelle, ont désigné, à cet effet, pour leurs Plénipotentiaires:

Le Président de la République Tchécoslovaque:

Monsieur Bohdan Pavlů,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Tchécoslovaque à Copenhague, et

Monsieur Antonín Koukal,

Docteur en droit, Conseiller de Section de 1ère classe au Ministère de la Justice;

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande:

Monsieur Axel Nørgaard,

Ministre Plénipotentiaire, Chef de Département au Ministère des Affaires Etrangères, et

Monsieur Frederik Lucas,

Chef de Section au Ministère de la Justice,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

(Překlad)

Úmluva

mezi republikou Československou a Dánskem o vzájemném vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král Dánský a Islandský rozhodnuvše se, že sjednají úmluvu o vzájemném vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních, jmenovali k tomu cíli svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana Bohdana Pavlů,

mimořádného vyslance a splnomocněného ministra republiky Československé v Kodani,

pana Antonína Koukala,

doktora práv, vrchního odborového radu v ministerstvu spravedlnosti;

Jeho Veličenstvo Král Dánský a Islandský:

pana Axela Nørgaarda,

splnomocněného ministra, přednostu sekce v ministerstvu zahraničních věcí,

pana Frederika Lucase,

přednostu oddělení v ministerstvu spravedlnosti,

kterí sdělivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležitě formě, shodli se na těchto ustanoveních:

CHAPITRE Ier.

Extradition des malfaiteurs.

Article 1er.

Dispositions générales.

1. Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande et dans les circonstances et conditions établies par la présente Convention, les individus qui, étant poursuivis ou condamnés par les tribunaux de la Partie requérante pour un acte punissable, seront trouvés sur le territoire de l'Etat requis, à condition que, en ce qui concerne les prévenus, le fait, d'après les lois des deux Etats, puisse entraîner une peine privative de liberté d'un an ou une peine plus grave, ou bien, quant aux condamnés, si l'individu réclamé a été condamné à une peine privative de liberté d'au moins six mois et si l'infraction peut entraîner, d'après la législation de l'Etat requis, une telle peine d'au moins six mois.

2. L'extradition sera accordée de même dans les cas de tentative ou de complicité de toute sorte, lorsqu'ils sont prévus et punis par les législations des deux Hautes Parties Contractantes.

3. L'extradition n'aura lieu d'aucun des Etats pour une infraction commise sur son propre territoire, ni pour une infraction commise en dehors du dit territoire, si, d'après les lois de l'Etat requis, elle est à poursuivre par les autorités judiciaires de celui-ci.

4. Si l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée a été commise en dehors du territoire de l'Etat requérant, l'extradition sera accordée seulement dans le cas où la législation de l'Etat requis admettrait, dans des circonstances analogues, la poursuite d'un fait similaire commis en dehors de son territoire.

Article 2.

Extradition et poursuite des nationaux.

1. Les Hautes Parties Contractantes n'extraderont pas leurs propres nationaux.

2. Les Hautes Parties Contractantes se réservent le droit de refuser l'extradition d'étrangers qui ont résidé d'une façon permanente sur leur territoire pendant deux ans avant la demande d'extradition, à moins que cette demande ne se rapporte à une infraction antérieure au moment où l'étranger s'est établi dans le pays.

HLAVA I.

O vydávání zločinců.

Článek 1.

Ustanovení všeobecná.

1. Vysoké smluvní strany se zavazují, že si navzájem vydají na žádost a za okolností a podmínek stanovených touto úmluvou osoby, které jsou soudy žádající strany stíhány nebo byly odsouzeny pro trestný čin a budou dopadeny na území dožádaného státu, jestliže, pokud jde o osoby stíhané, čin podle právního řádu obou států může mít v zápětí trest na svobodě jednoho roku nebo trest těžší, nebo, pokud jde o osoby odsouzené, byla-li vyžadovaná osoba odsouzena k trestu na svobodě nejméně šesti měsíců a trestný čin podle právního řádu dožádaného státu může mít v zápětí takový trest v trvání nejméně šesti měsíců.

2. Rovněž bude povoleno vydání pro pokus a účast jakéhokoliv druhu, jsou-li právním řádem obou Vysokých smluvních stran tyto činnosti prohlášeny za trestné.

3. Žádný z obou států nepovolí vydání pro trestný čin, který byl spáchán na jeho vlastním území, ani pro trestný čin, který byl spáchán sice mimo toto území, ale podle právního řádu dožádaného státu má být stíhán jeho soudy.

4. Byl-li trestný čin, pro který se žádá za vydání, spáchán mimo území dožadujícího státu, bude povoleno vydání jen v tom případě, připouští-li právní řád dožádaného státu, aby takový čin spáchaný mimo jeho území byl za stejných okolností stíhán.

článek 2.

O vydávání a o stíhání vlastních státních příslušníků.

1. Vysoké smluvní strany nebudou si vydávati vlastních státních příslušníků.

2. Vysoké smluvní strany budou mít právo odmítnouti vydání cizích státních příslušníků, kteří trvalým způsobem bydlí na jejich území po dvě léta před žádostí za vydání, leda že by tato žádost se týkala trestného činu, spáchaného dříve, než cizinec se ve státě usídlil.

3. Dans le cas où l'extradition ne sera pas accordée en raison des stipulations des alinéas précédents, les Hautes Parties Contractantes poursuivront ces individus conformément aux dispositions de leur législation pénale et de procédure.

4. L'Etat qui désirera l'application de l'alinéa précédent, adressera par la voie visée à l'article 15 une demande accompagnée des objets, dossiers, documents et toutes informations nécessaires.

Article 3.

Les actes punissables ne donnant pas lieu à l'extradition.

1. L'extradition ne sera pas accordée:

a) Pour les infractions politiques ou pour des faits connexes à une semblable infraction. Le seul fait que l'attentat a été commis contre la personne du chef de chacun des Etats contractants ne suffira pas pour que l'infraction soit considérée comme une telle infraction.

b) Pour les infractions d'ordre purement militaire.

c) Pour les infractions aux lois des douanes, d'impôts et autres lois financières.

d) Si d'après la législation de l'Etat requis la possibilité de poursuivre ou de condamner ou d'exécuter la peine est cessée avant l'arrestation de l'inculpé ou, l'arrestation n'ayant pas encore eu lieu, avant son assignation à l'interrogation.

e) Si une instruction du procès a été ouverte pour la même infraction contre l'individu réclamé, sur le territoire de l'Etat requis, et cette instruction s'est terminée par un jugement ou d'autre façon, à moins qu'il n'y ait lieu, d'après la législation de l'Etat requis, de recommencer la procédure criminelle.

2. La décision de la question de savoir si les actes énumérés sous les alinéas de a) à e) ont bien le caractère indiqué, est laissé chaque fois au jugement de l'Etat requis.

Article 4.

Demande d'extradition.

1. La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique. Elle contiendra tous les renseignements relatifs au statut national de l'individu en question et sera accompagnée, soit d'un jugement de condamnation prononcé par un tribunal, soit d'un mandat d'arrêt ou

3. V případě, že vydání nebude povoleno vzhledem k ustanovení předchozích odstavců, budou Vysoké smluvní strany stíhati tyto osoby podle předpisů svého trestního zákonodárství a řízení.

4. Stát, který si bude přát, aby bylo použito ustanovení předchozího odstavce, požádá o to způsobem stanoveným v článku 15. a připojí k žádosti předměty, spisy, listiny a všechny potřebné informace.

Článek 3.

Pro které trestné činy nebude povoleno vydání.

1. Vydání nebude povoleno:

a) pro trestné činy politické a činy s nimi související. Okolnost, že byl spáchán útok proti osobě hlavy kteréhokoliv ze smluvních států, nepostačí však k tomu, aby tento trestný čin byl za takový trestný čin považován,

b) pro trestné činy ryze vojenské,

c) pro trestné činy proti zákonům celním, daňovým a jiným zákonům finančním,

d) zanikla-li podle právního řádu dožádaného státu možnost zavést trestní stíhání nebo možnost odsouzení nebo výkonu trestu dříve, než došlo k zatčení obviněného, nebo, nedošlo-li ještě k jeho zatčení, dříve, než obviněný byl obeslán k výslechu,

e) bylo-li na území dožádaného státu již zavedeno trestní řízení proti osobě požadované pro týž trestný čin a skončilo-li toto trestní řízení rozsudkem nebo jiným způsobem, leda že podle právního řádu dožádaného státu by bylo povoleno obnovu trestního řízení.

2. Rozhodnutí o tom, zda trestné činy vypočtené v odstavcích a) až e) jsou povahy tam uvedené, přísluší vždy státu dožádanému.

Článek 4.

O žádosti za vydání.

1. Žádost za vydání jest podati v cestě diplomatické. Bude obsahovati všechny údaje o státní příslušnosti dotčené osoby a třeba k ní připojiti buď odsuzující rozsudek vyložený soudem nebo soudní zatykač nebo zatykáací rozkaz, v němž jest podrobně uvésti

d'emprisonnement délivré par un tribunal et indiquant en détail la nature de l'infraction, ainsi que l'époque et le lieu où elle a été commise.

2. S'il s'agit d'un fait qui ne peut être poursuivi que sur la demande ou le mandat de la partie lésée, la demande d'extradition doit indiquer expressément que la dite demande a été faite ou le mandat donné.

3. Ces pièces à l'appui doivent être jointes en original ou en copies légalisées par le tribunal ou par toute autre autorité compétente de l'Etat requérant. Elles seront, autant que possible, accompagnées du signalement de l'individu réclamé, de sa photographie ou d'autres données pouvant servir à vérifier son identité.

4. Le texte des dispositions pénales applicables à l'infraction et à la fixation de la peine sera joint en copies légalisées.

Article 5.

Langue à employer.

Les documents mentionnés dans l'article précédent doivent être rédigés dans la langue officielle de l'Etat requérant. Ils seront accompagnés de traductions dans la langue officielle de l'Etat requis ou en langue française. La forme extérieure des documents et des traductions sera conforme à la législation de l'Etat requérant.

Article 6.

Explications supplémentaires.

Dans les cas où il y aura doute sur la question de savoir si l'infraction, objet de la demande d'extradition, rentre dans les prévisions de la présente Convention, l'Etat requérant sera demandé de fournir des explications supplémentaires dans un délai convenable. L'extradition ne sera accordée que si les explications fournies sont de nature à écarter ces doutes (Art. 9, al. 3).

Article 7.

Mesures destinées à assurer l'extradition.

Il est entendu, à moins que l'extradition n'apparaisse d'avance comme inadmissible, que l'Etat requis prendra aussitôt qu'il aura reçu la demande d'extradition accompagnée des documents mentionnés dans les articles 4 et 5, toutes les mesures nécessaires pour re-

skutkovou podstatu trestného činu, jakož i dobu a místo, kdy a kde byl spáchán.

2. Jde-li o trestný čin, který lze stíhati jen na návrh nebo ke zmocnění poškozené strany, třeba v žádosti za vydání výslovně uvést, že tento návrh byl učiněn nebo že bylo dáno zmocnění.

3. Tyto přílohy jest třeba připojiti v prvopisech nebo v opisech ověřených soudem nebo kterýmkoliv jiným příslušným úřadem dožadujícího státu. Podlé možnosti budíž k nim připojen popis požadované osoby, její podoběnka nebo jiné údaje, které mohou přispěti k zjištění její totožnosti.

4. V ověřeném opise jest třeba připojiti též znění trestních předpisů, kterých jest použití na trestný čin a pro uložení trestu.

Článek 5.

Jazyková úprava.

Listiny zmíněné v předchozím článku jest třeba sepsati v oficiálním jazyku dožadujícího státu. Jest nutno k nim připojiti překlady buď v oficiálním jazyku dožádaného státu nebo v řeči francouzské. Vnější forma těchto listin i překladů řídí se právním řádem dožadujícího státu.

Článek 6.

O dodatečném objasnění.

Vzejdou-li pochyby o tom, zda trestný čin, který jest předmětem žádosti za vydání, spadá pod ustanovení této úmluvy, bude stát vyžadující požádat, aby v přiměřené lhůtě podal další objasnění. Vydání bude povoleno toliko tehdy, budou-li podaná objasnění toho rázu, aby odstranila pochyby (článek 9, odst. 3.).

Článek 7.

O opatření k zajištění vydání.

Jest shoda v tom, že dožádaný stát, jakmile obdrží žádost za vydání s listinami, o nichž se činí zmínka v článku 4 a 5, zařídí vše, čeho třeba, aby zajistil si obviněného ve své moci a zabránil jeho možnému útěku, pokud žádost za vydání nebude již předem je-

tenir l'inculpé en son pouvoir et pour prévenir l'éventualité d'une évasion, tout en se réservant la décision sur la demande d'extradition.

Article 8.

Arrestation provisoire.

1. En cas d'urgence, l'arrestation provisoire de l'individu réclamé pourra avoir lieu même avant que la demande d'extradition ait été présentée, à la condition toutefois que l'avis ait été donné d'un mandat d'arrêt ou d'un jugement de condamnation rendu contre la dite personne et qu'en même temps, l'acte punissable soit indiqué. La demande d'arrestation peut être adressée directement par le tribunal ou l'autorité compétente de l'Etat requérant au service compétent de l'Etat requis, soit par lettre soit par télégramme. La demande devra indiquer l'époque et le lieu de l'infraction et, si possible, la nationalité et le signalement de l'individu en question.

2. A condition que la demande contienne les dits renseignements, elle pourra, sur demande, être insérée dans le bulletin de Police de l'Etat requis. L'adresse de la rédaction de ce bulletin est, pour la République Tchécoslovaque: la Direction de la Police (« Policejní ředitelství ») à Praha, pour le Danemark: Le Chef de la Police d'Etat (« Chefen for Statspolitiet »), à Copenhague.

Article 9.

Arrestation provisoire (continuation).

1. L'autorité qui a procédé à l'arrestation de la personne conformément à l'article précédent, en informe sans retard et directement, ainsi que de l'endroit de la détention, l'autorité qui a demandé cette arrestation.

2. Si la demande d'extradition accompagnée des pièces à l'appui énumérées aux articles 4 et 5 n'a pas été reçue dans un délai de quatre semaines, à compter de la date de la transmission de la communication mentionnée au 1er alinéa, la personne arrêtée pourra être mise en liberté.

3. Dans le cas où des explications supplémentaires, conformément à l'article 6, auraient été demandées relativement à l'extradition, l'individu arrêté peut également être élargi, si les explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans le délai fixé.

viti se nepřipustnou. Rozhodnutí o žádosti za vydání zůstává vyhrazeno.

Článek 8.

O prozatímním zatčení.

1. V naléhavých případech může být zařízeno prozatímní zatčení vyžadované osoby ještě dříve, než bude podána žádost za její vydání, avšak s podmínkou, že bude v žádosti za zatčení označen zatykač nebo odsuzující rozsudek vydaný proti této osobě a že zároveň bude uveden i trestný čin. Tuto žádost o zatčení může soud nebo příslušný úřad dožadujícího státu zaslati přímo dopisem nebo telegraficky příslušnému úřadu dožádaného státu. V ní jest uvést dobu a místo, kdy a kde byl trestný čin spáchán, a podle možnosti i státní příslušnost a popis dotčené osoby.

2. Žádost, která obsahuje tyto údaje, může být, žádá-li se o to, uveřejněna v policejním věstníku dožádaného státu. Adresa redakce tohoto věstníku jest v Československé republice policejní ředitelství v Praze, v Dánsku šéf státní policie (Chefen for Statspolitiet) v Kodani.

Článek 9.

O prozatímním zatčení (pokračování).

1. Úřad, který dá podle ustanovení předchozího článku zatknouti osobu, uvědomí o tom přímo a bez průtahů úřad, který o zatčení žádal, a udá mu místo, kde zatčená osoba je ve vazbě.

2. Nedojde-li žádost za vydání s přílohami vypočtenými v článcích 4 a 5 ve lhůtě čtyř týdnů počínajíc ode dne doručení sdělení, o němž jest řeč v prvním odstavci, může být zatčená osoba propuštěna na svobodu.

3. Bylo-li žádáno za doplňující objasnění podle článku 6, bude lze zatčenou osobu rovněž propustiti na svobodu, nedojdou-li tato objasnění dožadnému státu ve lhůtě jím stanovené.

Article 10.

Concours de demandes d'extradition.

Si l'individu dont l'extradition est demandée, est en même temps réclamé par un ou plusieurs autres Etats, l'Etat requis décidera sur la question de savoir à laquelle de ces demandes il sera déféré.

Article 11.

A journement de l'extradition.

1. Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans l'Etat requis pour quelque autre infraction que celle qui a motivé la demande d'extradition, ou bien s'il y est détenu pour d'autres motifs, sa remise pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées ou, le cas échéant, jusqu'à ce que la peine soit expiée ou remise, ou bien la période de détention terminée.

2. L'Etat requis décidera, néanmoins, sans retard sur la demande d'extradition.

3. Cependant, si d'après les lois de l'Etat requérant la prescription ou d'autres inconvénients graves pour la poursuite pouvaient résulter de ce délai, la remise temporaire de l'individu réclamé pourra être accordée à moins de considérations spéciales qui s'y opposent et sous l'obligation de le renvoyer aussitôt que la poursuite dans l'Etat requérant ou bien les actes de l'instruction pour lesquels il a été temporairement livré seront terminés.

Article 12.

Limites au droit de la poursuite de l'extradé.

1. L'individu extradé ne peut être poursuivi, ni condamné, ni livré à un Etat tiers du chef d'une action punissable quelconque antérieure à l'extradition, autre que l'acte à cause duquel l'extradition a été accordée, à moins:

a) Que l'Etat qui a accordé l'extradition y consente ultérieurement.

Ce consentement ne saurait être refusé, si l'obligation d'extrader établie par la présente Convention s'applique également à cet acte punissable. La demande de consentement contiendra des détails sur la nature de l'infraction, l'époque et le lieu où cette dernière a été commise et sera accompagnée d'une copie, certifiée conforme, des dispositions pénales en question.

Článek 10.

Střet žádostí za vydání.

Žádá-li za vydání téže osoby ještě jiný nebo několik jiných států, rozhodne dožádaný stát, které z těchto žádostí má býti vyhověno.

Článek 11.

O odložení vydání.

1. Je-li vyžadovaná osoba v dožádaném státě stíhána nebo byla-li odsouzena pro jiný trestný čin než ten, který odůvodňuje žádost za vydání, nebo je-li tam z jiných důvodů ve vazbě, bude možno odložit její odevzdání až do té doby, kdy trestní řízení bude skončeno a po případě trest vykonán nebo prominut anebo vazba skončena.

2. Nicméně dožádaný stát má ihned rozhodnouti o žádosti za vydání.

3. Jestliže však z takového odkladu by mohlo nastati podle právního řádu dožadujícího státu promlčení nebo dojiti k jiným závažným újmám pro trestní stíhání, bude lze, nejsou-li tomu na odpor zvláštní důvody, povolit dočasné odevzdání vyžadované osoby, s podmínkou, že bude ihned vrácena, jakmile v dožadujícím státě bude skončeno trestní stíhání nebo jednotlivé úkony procesní, k jejichž provedení osoba byla dočasně odevzdána.

Článek 12.

O mezích trestního stíhání osoby vydané.

1. Osobu vydanou nelze ani stíhati ani odsouditi ani vydati jinému státu pro kterýkoliv jiný trestný čin spáchaný před vydáním, pro který vydání nebylo povoleno,

a) jestliže stát, který povolil vydání, k tomu nedá dodatečně souhlas.

Tohoto souhlasu nelze odepřiti, jestliže by povinnost k vydání podle této úmluvy se vztahovala i na tento trestný čin. Žádost o projevení souhlasu musí uvéstí podrobně skutkovou podstatu trestného činu, dobu a místo, kdy a kde byl spáchan, a jest třeba připojiti k ní ověřený opis příslušných trestních předpisů,

b) Que la dite personne extradée ait omis de quitter, par sa propre faute, le territoire de l'Etat auquel elle a été livrée, dans un délai de quatre semaines à compter du jour où la peine a été purgée ou remise, ou bien si la dite personne est par la suite retournée volontairement à ce territoire. Si la procédure pénale intentée pour l'affaire qui a motivé l'extradition a été terminée sans punition, le délai fixé doit être compté à partir de la date où l'intéressé a été avisé que l'affaire est close.

2. A la demande de l'Etat qui a autorisé l'extradition, on doit l'informer du résultat final de la procédure pénale, le cas échéant, lui adresser une copie légalisée de la sentence.

Article 13.

Cessation des effets de l'extradition.

Si dans un délai de quatre semaines à compter du jour où l'Etat requérant a été informé que la remise de l'extradé peut s'effectuer immédiatement, cet Etat ne s'est pas fait délivrer l'individu extradé, celui-ci pourra être mis en liberté.

Article 14.

L'extradition en transit des criminels.

1. Si l'extradition d'un malfaiteur a lieu entre l'une des Hautes Parties Contractantes et une tierce Puissance, le transit de cet individu sera accordé, sur demande, par l'autre Partie.

2. Les dispositions relatives à l'autorisation d'extradition s'appliquent également à l'extradition en transit.

3. Le transit aura lieu, quant à l'escorte, avec le concours d'agents de la Partie requise, dans les conditions et suivant le trajet qu'elle déterminera.

CHAPITRE II.

Assistance judiciaire en matière criminelle.

Article 15.

Dispositions générales.

1. Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à se prêter réciproquement l'assistance

b) jestliže osoba vydaná opomine z vlastní viny vzdálení se z území státu, jemuž byla vydána, ve lhůtě čtyř týdnů počítajíc ode dne, kdy trest byl vykonán nebo prominut, anebo jestliže tato osoba se pak zase dobrovolně vrátí na toto území. Skončilo-li trestní řízení zavedené ve věci, která odůvodňovala vydání, bez potrestání, jest nutno stanovenou lhůtu počítati od té doby, kdy dotčená osoba obdržela vědomost, že trestní řízení jest skončeno.

2. Stát, který povolil vydání, bude, žádá-li o to, zpraven o konečném výsledku trestního řízení a po případě mu bude dodán ověřený opis rozsudku.

Článek 13.

Kdy zaniknou účinky vydání.

Jestliže dožadující stát nepostará se o převzetí osoby mu vydané ve lhůtě čtyř týdnů ode dne, kdy byl zpraven o tom, že vydaná osoba může býti okamžitě mu odevzdána, bude lze ji propustiti na svobodu.

Článek 14.

O průvozu zločinců.

1. Dojde-li mezi jednou z Vysokých smluvních stran a některým jiným státem k vydání zločince, povolí druhá strana na žádost průvoz této osoby.

2. Ustanovení o povolení vydání se vztahují rovněž na průvoz.

3. Průvoz bude proveden, pokud jde o eskortu, orgány státu dožádaného za podmínek a směrem, který on určí.

HLAVA II.

O právní pomoci v soudních věcech trestních.

Článek 15.

Ustanovení všeobecná.

1. Vysoké smluvní strany se zavazují, že si navzájem budou poskytovat na žádost

judiciaire en matière criminelle, sur demande faite par voie diplomatique. Elles feront notamment signifier les actes concernant la procédure pénale, feront exécuter tout autre acte d'instruction, tel que l'audition des inculpés, des témoins et des experts, le constat judiciaire, les perquisitions et les saisies d'objets; elles se remettront réciproquement les actes et objets concernant la procédure pénale.

2. Les commissions rogatoires tendant à faire opérer soit la perquisition personnelle, soit une visite domiciliaire, soit la saisie du corps du délit ou de pièces à conviction, ne pourront être exécutées que si, relativement à l'infraction dont il s'agit, il y aurait eu obligation d'extrader aux termes établis par la présente Convention.

3. Les commissions rogatoires seront rédigées dans la langue officielle de l'Etat requérant.

4. Les dispositions de l'article 5 s'appliquent à la forme extérieure et aux traductions de la demande et des pièces y annexées.

5. La commission rogatoire sera exécutée d'après les lois de l'Etat sur le territoire duquel elle doit être mise en exécution. Les pièces n'en seront pas traduites dans la langue officielle de l'Etat requérant.

Article 16.

Quand l'exécution des commissions rogatoires peut être refusée.

L'assistance judiciaire en matière criminelle peut être refusée dans les cas où, d'après les dispositions de la présente Convention, il n'y aurait pas obligation d'autoriser l'extradition de la personne poursuivie.

Article 17.

Citation et comparution de personnes habitant à l'étranger.

1. Si dans une cause pénale non politique la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert domicilié dans l'autre Etat est nécessaire ou désirable, les autorités de cet Etat devront, sur la demande qui leur sera faite, inviter le témoin ou l'expert à déférer à la demande qui leur sera adressée à cet effet.

v cestě diplomatické právní pomoc ve věcech trestních. Zejména dají doručiti spisy týkající se trestního řízení a dají provésti kterékoliv jiné úkony řízení jako výslech obviněných osob, svědků a znalců, soudní ohledání, prohlídky a zabavení předmětů. Navzájem si budou vydávati spisy a předměty, na něž se vztahuje trestní řízení.

2. Dožádání, aby byla provedena osobní nebo domovní prohlídka, zabavení věcí pocházejících z trestného činu nebo předmětů doležitých budou však provedena toliko tehdy, když pro trestný čin, o který se jedná, bylo by třeba povoliti i vydání za podmínek stanovených touto úmluvou.

3. Dožádání jest třeba sepsati v oficiálním jazyku dožadujícího státu.

4. Ustanovení článku 5 se vztahuje rovněž na vnější úpravu a překlady dožádání a jeho příloh.

5. Dožádání o právní pomoc bude vyhověno podle právního řádu státu, na jehož území má býti vykonáno. Listiny o tom nebudou však překládány do oficiálního jazyka dožadujícího státu.

Článek 16.

Kdy lze odmítnouti výkon dožádání o právní pomoc.

Právní pomoc ve věcech trestních může býti odepřena tehdy, jestliže podle ustanovení této úmluvy nebylo by tu povinnosti povoliti vydání stíhané osoby.

Článek 17.

O obeslání a dostavení se osob, které bydlí v cizině.

1. Ukáže-li se v trestním řízení pro trestný čin nepolitický nutným nebo žádoucím, aby svědek nebo znalec, kteří bydlí v druhém státě, osobně se dostavili, úřady tohoto státu mají na žádost na ně vznesenou vyzvati svědka nebo znalce, aby vyhověli dožádání, které jim k tomu cíli bude doručeno.

2. Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, qui, ayant été cité, comparaitra volontairement devant les autorités de l'Etat requérant, ne pourra y être poursuivi ni puni pour des faits antérieurs, ni arrêté pour d'autres motifs antérieurs à sa comparution, ni sous le prétexte de complicité dans les faits, qui font l'objet du procès pénal où il doit être entendu. Ces personnes perdront toutefois cet avantage, si elles omettent de quitter, par leur propre faute, le territoire de l'Etat requérant dans un délai approprié après leur audition. La durée de ce délai sera fixée par l'autorité compétente qui en préviendra la personne en question.

3. La demande relative à la transmission de la citation doit indiquer la somme qui sera allouée à la personne citée, à titre de frais de route et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra faire au témoin. Cette avance sera versée, dès que la personne citée aura déclaré à l'autorité qui a transmis l'invitation qu'elle est prête à se rendre à l'assignation.

Article 18.

Remise des pièces à conviction etc.

1. Les autorités des Hautes Parties Contractantes remettront réciproquement, sur demande et conformément à leurs législations respectives, les objets dans la possession desquels se trouve un inculpé par suite d'une action punissable, ou bien qui peuvent servir de pièces à conviction, et cela même dans le cas où les dits objets seraient passibles de saisie ou de confiscation.

2. Si ces pièces ont été réclamées à propos de l'extradition ou du transit d'un criminel, elles seront, autant que faire se pourra, remises en même temps que se fera l'extradition ou le transit.

3. Sont réservés toutefois les droits que les tiers auraient acquis sur les objets en question.

4. L'Etat requis pourra retenir provisoirement les objets saisis, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle. Il pourra de même, en les transmettant, se réserver leur restitution pour le même but, en s'engageant de les retourner à son tour, dès que faire se pourra.

2. Svědek nebo znalec, ať jest jakékoliv státní příslušnosti, který byv obeslán se dobrovolně dostaví před úřady dožadujícího státu, nesmí býti tam stíhán ani trestán pro dřívější trestné činy ani vzat do vazby z jiných důvodů, které nastaly dříve, než se dostavil nebo pod záminkou účasti na trestných činech, které jsou předmětem trestního řízení, v němž má býti svědek nebo znalec vyslechnut. Osoby tyto však pozбудou této výhody, opominou-li z vlastní viny vzdáliti se z území dožadujícího státu v přiměřené lhůtě po svém výslechu. Trvání této lhůty určí příslušný úřad, který o tom dá věděti dotčené osobě.

3. V dožádání o doručení obeslání jest třeba udati částku, která bude přiznána obeslané osobě jako náhrada výloh cestovních a pobytu, jakož i výši zálohy, kterou dožádaný stát může svědkovi poskytnouti. Tato záloha bude vyplacena, jakmile obeslaná osoba prohlásí úřadu, který jí doručí obsílku, že jest ochotna obeslání vyhověti.

Článek 18.

O vydání věcí doličných a podobně.

Úřady Vysokých smluvních stran si vydají navzájem na žádost a podle svých právních předpisů o tom platných věci, jejichž držení nabyt obviněný trestným činem anebo které mohou sloužiti k jeho usvědčení, a to i v tom případě, podléhají-li tyto věci zabavení nebo propadnutí.

2. Bylo-li žádáno za vydání těchto věcí u příležitosti vydání nebo průvozu zločince, budou pokud možno vydány zároveň s osobou nebo při jejím průvozu.

3. Práva, jež osoby třetí snad nabyly na těchto věcech, nebudou však dotčena.

4. Dožádaný stát jest oprávněn podržeti si prozatímně zabavené věci, soudí-li, že jich má potřeby pro trestní řízení. Rovněž může vydávaje je vyhraditi si, aby mu k témuž cíli byly vráceny, avšak jest zavázán vrátiti je zase, jakmile to bude možno.

Article 19.

Communication des jugements de condamnation et des extraits du casier judiciaire.

1. Les Hautes Parties Contractantes se communiqueront réciproquement des extraits des jugements définitifs de condamnation dans les affaires criminelles proprement dites, pour autant qu'ils concernent les ressortissants de l'autre Partie. Ces communications auront lieu à la clôture de chaque cause et directement entre les autorités centrales savoir, pour la République Tchécoslovaque: le Ministère de la Justice (« Ministerstvo spravedlnosti »), à Praha, pour le Danemark: Le Chef de la Police d'Etat (« Chefen for Statspolitiet »), à Copenhague.

2. Les autorités de chacune des Hautes Parties Contractantes chargées de la tenue des casiers judiciaires fourniront aux autorités de poursuite criminelle de l'autre Partie, sur demande adressée directement les renseignements empruntés des casiers judiciaires et concernant des cas particuliers.

Article 20.

Frais de l'assistance judiciaire en matière pénale.

1. Les frais occasionnés par la demande d'extradition ou de toute autre assistance judiciaire en matière criminelle seront à la charge de la Partie sur le territoire duquel les mesures en question auront été prises.

2. Font exception les dépenses provenant de la demande de certificats d'experts et de la citation de personnes qui se trouvent sur le territoire de l'Etat requis ou qui résultent de l'extradition temporaire aux termes de l'art. 11, 3ème alinéa, ainsi que les dépenses d'extradition en transit, d'après l'art. 14 de la présente Convention. Ces dépenses seront remboursées par l'Etat requérant.

CHAPITRE III.

Dispositions finales.

Article 21.

1. La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées le plus tôt possible à Praha.

2. Elle entrera en vigueur un mois après l'échange des instruments de ratification et restera en vigueur encore six mois après que l'une des Hautes Parties Contractantes en aura notifié à l'autre Partie la dénonciation.

Článek 19.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestního rejstříku.

1. Vysoké smluvní strany budou si navzájem sdělovati výtahy z pravoplatných odsuzujících rozsudků v řízení pro zločiny ve vlastním slova smyslu, vztahují-li se na příslušníky druhé Strany. Učiní tak po skončení každého řízení přímo ústřední úřady, a to v Československé republice ministerstvo spravedlnosti v Praze, v Dánsku šéf státní policie (Chefen for Statspolitiet) v Kodani.

2. Úřady každé z Vysokých smluvních stran, jimž náleží vésti trestní rejstřík, poskytnou na přímou žádost úřadům druhé Strany, jimž náleží vésti trestní řízení, informace z trestního rejstříku o jednotlivých případech.

Článek 20.

O nákladech právní pomoci ve věcech trestních.

1. Náklady vzniklé žádostí za vydání nebo z dožádání o kteroukoliv právní pomoc v trestním řízení půjdou na vrub Strany, na jejímž území dotčená opatření se stala.

2. Výjimku činí útraty vzniklé z dožádání o dobrozdání znalecké, obeslání osob, které jsou na území dožádaného státu, z dočasného vydání podle článku 11, odst. 3, jakož i výlohy průvozu podle článku 14. této úmluvy. Tyto útraty budou nahrazeny dožadujícím státem.

HLAVA III.

Ustanovení konečná.

Článek 21.

1. Tato úmluva bude ratifikována a ratifikace budou vyměněny v Praze co možná nejdříve.

2. Stane se účinnou za měsíc po výměně ratifikačních listin a podřídí účinnost ještě šest měsíců po té, kdy jedna z Vysokých smluvních stran ji u druhé Strany vypoví.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

FAIT en double exemplaire à Copenhague, le 7 Octobre mil neuf cent trente-et-un.

L. S. BOHDAN PAVLŮ
L. S. Dr. ANTONÍN KOUKAL
L. S. AXEL NØRGAARD
L. S. F. LUCAS

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention, portant la date de ce jour, concernant l'extradition réciproque des mal-fauteurs et l'assistance judiciaire en matière criminelle entre la République Tchécoslovaque et le Danemark les Plénipotentiaires sous-signés déclarent qu'il est entendu que la Convention ne s'applique pas au Groenland.

Fait en double exemplaire à Copenhague, le 7 Octobre 1931.

BOHDAN PAVLŮ
Dr. ANTONÍN KOUKAL
AXEL NØRGAARD
F. LUCAS

TOMU NA SVĚDOMÍ zmocněnci podepsali tuto úmluvu a připojili k ní své pečeti.

DÁNO ve dvojím vyhotovení v Kodani dne 7. října roku jeden tisíc devět set třicet jeden.

L. S. BOHDAN PAVLŮ
L. S. Dr. ANTONÍN KOUKAL
L. S. AXEL NØRGAARD
L. S. F. LUCAS

(Překlad.)

Závěrečný protokol.

Přistupující k podpisu Úmluvy z dnešního dne o vzájemném vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních mezi republikou Československou a Dánskem podepsaní zmocněnci prohlašují, že jest shoda v tom, aby Úmluva ze nevztahovala na Grónsko.

Dáno v dvojím vyhotovení v Kodani dne 7. října 1931.

BOHDAN PAVLŮ
Dr. ANTONÍN KOUKAL
AXEL NØRGAARD
F. LUCAS

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM ZÁPISEM SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 31. LEDNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTI-STÉHO TŘICÁTÉHO DRUHÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhláší se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 8. února 1932, takže Úmluva se Závěrečným protokolem nabývá podle čl. 21 mezinárodní působnosti dnem 8. března 1932.

Dr. Beneš v. r.